

उच्चावच लि० उदक् उल्लृष्टश्च अथाक् अपल्लृष्टश्च मयू० नि० ।
उल्लृष्टापल्लृष्टात्मके नानाभेदे “उच्चावचैरपि गतेषु सहस्र-
संख्याम्” भाषः “भवत्युतेव महाब्राह्मण उतेवोच्चा-
वचं निगच्छति” यत० ब्रा० १४, ५, १, १६ । अथ खलू-
च्चावचा जनपदधर्मा यामधर्माश्च तान् विवाहे प्रतोयात्”
आश्व० गृ० १, ७, १ । “उच्चावचेषु भूतेषु स्थितं तं व्याप्य
तिष्ठतः” । “उच्चैश्चानि भूतानि सततं चेत्यनि याः” मनुः

उच्चिङ्गट उ० १ दण्डगडमत्स्ये, २ कोपनपुरे च भेदि० ।

उच्चिष्ट उ० विषकोटभेदे (उच्चिङ्गडे) सुयुते “जङ्गमस्य
विषयोक्तान्यधिष्ठानानि योद्धश्” इत्युपक्रम्य “दृष्टिकविश्व-
म्भरराजोपमत्स्योच्चिष्टसुसुदृष्टिकालविषाः” इत्युक्त्वा
तस्य श्रुतगण्डविषयमप्युक्तम् “सुसुदृष्टगण्डोच्चिष्टङ्गवर-
टोयतपदोऽश्रुतबलभिकाशङ्कीभ्रमराः श्रुतगण्डविषाः” तेना-
मुत्पत्तिस्थानमपि तलोक्तम् “सर्पाणां श्रुतविष्णुपूज्यपूज्य-
गण्डसम्भवाः । शायनान् प्रजतयः कोटास्तु विविधाः सृताः”
इत्युपक्रम्य “उच्चिष्टङ्गोऽभिगमात् तं विश्विदि-
ङ्गोमयूरिका” इत्यादीन् अष्टादश कोटानभिधाय “अष्टा-
दशेति वायव्याः कोटाः पवनकोपवाः” सुशु० । [वस्तुखण्डे ।

उच्चूड(ल) उ० उच्चता बूडा यस्य उल्ल वा लत्वम् । ध्वजोर्ध्वस्ये
उच्चैः शिरम् लि० उच्चैरुन्नतं शिरोऽप्यु० । उन्नतभस्मके मह-
त्तरे “नमत्वोच्चैः शिरसा सतोऽपि” कुमा० । वा रोः शत्वम् ।

उच्चैः श्रवस् लि० उच्चैरुन्नतं श्रवोऽस्य । उन्नतकर्णे सहस्र-
जाते श्वेतकर्णे इन्द्रस्य पाहनभूते सप्तमुखे २ अश्वभेदे उ० ।
अस्य चोत्पत्तिकथा यथा “तत उच्चैः श्रवानाम हयोऽ-
भूङ्गन्प्राणवृद्धः” भाग० ७ ब्र० ७ अ० । “गृहीतोऽश्वः
सप्तसुखस्तथा अप बलात् किञ्चेति” भागवतोक्तेरस्य सप्तसुख-
त्वम् । “धन्वन्तरिस्तथा मयं ओर्देवी कौस्तभोमर्षिणः ।
शशाङ्को विमलश्चापि सप्तसुखः समन्ततः । उच्चैः श्रवा
हयोरस्यः प्रीयूषं तदनन्तरमिति” हरिवं० २२० अ० ।
“उच्चैरुच्चैः श्रवास्तेन हयरत्नमह्वारि च” कुमा० ।
“उच्चैः श्रवाजलनिधेरिव जातमात्रः” न चित्तु उच्चैः श्रवसः
पदक्रमम्” भाषः । “उच्चैः श्रवमश्वानाम्” गोतोक्तेः
भगवद्विभूतित्वमस्य । “उच्चैः श्रवः सुतान् श्वान् बलादप्यान-
वहिवः” हरि० १४५ अ० । “दिशांगजसुताश्वान् कृयां-
चोच्चैः श्रवाऽश्वान्” हरि० १५६ अ० । अस्य वा विशगस्य
शत्ये उच्चैश्श्रवा अप्यत्र । अस्या पृथगे अदन्तत्वमपि ।
“उच्चैः श्रवसर्वसं तत् प्रणिपत्य समर्पितम्” देवीसा० ।
उच्चैरुन्नतं शब्दं शब्दोति श्रु-अद्युत् । २ अधिरे लि० ।

उच्चैर्घृष्ट न० घृष्ट-भावे क्त उच्चैर्घृष्टम् । (देहरा) सर्व-
जनश्राव्यघोषशायाम् ।

उच्चैर्घोष उ० घृष्ट-घञ् उच्चैर्घोषः । १ सर्वजनश्राव्यशब्दे “यदु-
च्चैर्घोषस्तनयितु रिव दहति” यत० ब्रा० १७ अ० । २ उच्चैश्च-
न्दानिते क्रन्दनादौ ईद्व० । ३ रुद्रमूर्त्तिभेदे । “उच्चैर्घोषाय
क्रन्दयते” यजु० १६, १६ ।

उच्चैस् अय्य० उद्+चि-डसि । १ तृकृत्ये, २ उच्चते ३ सहति ४ ज-
र्द्धदेशजाते “उच्चैरुदात्तः” पा० । “उच्चैरुच्चैश्च अवास्तेन”
कुमा० । “शिखोच्चयोऽपि क्षितिपालसुच्चै” रघुः “विचक्षणं च
संहितेषु रुच्चैः” किरा० । “अतत्वा चेन्नया पादसुच्चैर्मूर्ध-
सु विदिषाम्” भाषः । “उच्चैरधःपातिपयोमचोऽपि”
“जनोऽयमुच्चैः पदसङ्घानोत्सुकः” उच्चैर्हिरण्यं शृङ्गम्”
कुमा० । या वः काष्ठे बहति शिखोद्गारसु चर्विमाना”
मेघ० । “उच्चैरस्यति मन्दतामरसताम्” चन्द्राबो० । अस्य
शब्दस्य गुणवाचितया प्रकर्षे तरप् तसप् च ततः अष्टव्यं-
प्रकर्षे आमु । उच्चैस्ताराम् उच्चैस्तमाम् । कौस्त-
भ्यातिशये “उच्चैस्तारां वल्लति शैलराजः” कुमा० ।
द्रव्यप्रकर्षे तु नास्ति । उच्चैस्तार उच्चैस्तम अत्युन्नतदृष्टादौ
लि० । अग्निप्रसोक्तः कथने उच्चैर्गन्त-कान्तामुच्चै
त्यप् च । उच्चैः कारम् उच्चैः कृत्वा उच्चैः कृत्य अग्नि-
यमाचष्टे” सि० कौ० ।

उच्छन्न नि० उद्-कृद क्त । लुप्तप्राये आच्छन्ने । “उच्छन्न
प्रच्छन्नपन्थे वेदस्याचारमूलत्वेत्यादि विविधादे मथुरा
यथा च वेदस्य क्षिप्रमूलपन्थतया उच्छिन्नत्वेऽपि अवि-
भोतिशिराचारादेव तदनुमानं तथा समर्थनाय शब्दवि०
शब्दाप्रामाण्ये वादिपूर्वपक्षं निरस्य व्यनस्यापितं यथा ।
“स्वादेतत् सृत्वाचारयोर्वेदमूलत्वे ततोच्छेदादिविवादस्य-
देव त्वसिद्धं तथा हि वेदसामान्या महाजनपरिगृहीता च
सृजतिः, स्वार्थोपस्थित्यनन्तरं सृज्यमानुभावकवेदानुमानेऽपि
प्रतीतिप्राप्त्यात् साध्यप्रसिद्धार्थसंप्रतीयत्वाच्च सृतेरेव-
पूर्वादिप्राक्त्यर्थज्ञानमस्तु किं वेदेन, तदर्थस्य सृजित
एव सिद्धेः अपूर्वस्य शब्दकवेदात्वेन सृजितोच्चातस्य
ज्ञापकत्वेनानुवादकतापत्तेर्यथा च सृज्यन्तरादित्यना-
दिरेव सृजतिधारावश्यकौ, अन्यथा मनुसृजतेः पूर्वतवापि
वेदानुमानं न स्यात् । सर्वथा च सृजतिः सृजितजन्यवा-
क्यार्थप्रमाजन्यत्वेन महाजनपरिगृहीतत्वेन च प्रमाण-
मिति नाश्वपरम्परा । प्रत्यक्षा च सृजतिः सृजितमूर्धं
नानुमिता अनुमितवेदवत् तस्या अनुभावकत्वात् ।